

[Finansministeren.]

afslutte inden for den tidsfrist, der skal være tale om. Men hvis partiet venstre, jeg havde nær sagt for alvor ville have fastholdt denne tankegang, har der jo været mulighed for både på den ene og den anden måde at gøre regeringen opmærksom derpå, efter at folketinget i begyndelsen af oktober måned trådte sammen. Man har jo ikke været uvidende om, at vi havde til hensigt på et tidligt tidspunkt at gå i gang med disse forhandlinger.

Jeg erkender, at jeg ved disse forhandlinger har fulgt det traditionelle mønster, altså har anvendt den samme fremgangsmåde som tidligere finansministre før mig: har prøvet at forhandle sagen igennem med tjenestemandorganisationerne til et forlig. Det har vi opnået, og så er jeg, som man tidligere har gjort, gået til folketinget dermed, idet jeg udtrykkelig — naturligvis — har sagt ved afslutningen af dette forlig, at det er indgået under forudsætning af folketingets tiltrædelse. Det er da klart, anden mulighed har jeg jo ikke haft. Jeg kan godt se, at folketinget for så vidt er bundet. Selvfølgelig kan man sige nej til dette her; jeg vil ikke tilråde det. Jeg tror, at det ville give visse vanskeligheder i forholdet til tjenestemændene fremover.

Jeg forstår nu, at der skulle have været nedsat et udvalg af folketinget, en art lønningsudvalg. Jeg vil ikke afvise, at det kunne have været en fremgangsmåde, men jeg har altså ikke forstået, at det var partiet venstres opfattelse, at det skulle være på den måde. Jeg ved heller ikke, om det ville have gjort forhandlingerne lettere, og om det til syvende og sidst havde fremskaffet noget andet resultat.

Den ærede ordfører var inde på, at der tiltrængtes en grundig drøftelse omkring hele tjenestemandsbegrebet, men det er en sag for sig, som jeg i hvert fald nødig for min del vil gå ind på ved denne lejlighed.

Jeg forstår videre, at det ærede medlem mente, at jeg over for folketinget nærmere skulle dokumentere berettigelsen af det, jeg her foreslår, og jeg har forstået det ærede medlem derhen, at det måtte være under udvalgsforhandlinger. Jeg tror ikke, det ville være helt fair i et åbent møde at lægge alle ting på bordet, men jeg må jo altså straks gøre den bemærkning, at det

statistiske materiale, som har foreligget, i og for sig kan berettige, jeg havde nær sagt mange forskellige løsninger, fordi det beror på, på hvilken måde man foretager sammenligningerne. Det er derfor — som jeg har gjort opmærksom på — at man til syvende og sidst i dette forhold ikke kommer uden om et skøn. Men det er klart, at det materiale, som findes, vil jeg gerne gøre, det må vel blive lønningsudvalget bekendt med.

Det ærede medlem omtalte det økonomiske råds formandskabs materiale, og jeg må nok erkende, at det måske ikke var helt korrekt, at jeg henviste dertil. Jeg havde forudsat, at det var almindelig kendt, en del af det har jo været offentliggjort, men det er rigtigt, at formelt er det ikke sket. Jeg har imidlertid, da jeg nu har foranlediget det ærede medlem til at gøre disse bemærkninger, draget omsorg for, at det udvalg — lønningsudvalget, hvad det nu bliver — som skal behandle denne sag, bliver bekendt med dette materiale.

Derimod synes jeg ikke, det kan være min opgave at foranledige nationalbankdirektørens udtalelser det ene eller det andet sted offentliggjort; det må vel til syvende og sidst være hans eget anliggende.

Det ærede medlem var inde på spørgsmålet om hensynet til kommunerne i relation til ikrafttrædelsesdatoen den 1. januar. Jeg har ikke været ganske blind for, at der foreligger et problem i denne forbindelse. Der foreligger også andre problemer i forbindelse med denne dato, og derfor har jeg som udgangspunkt i forhandlingerne ment, at det var 1. april, der måtte være skærings-tidspunktet. Men der har, som jeg gjorde opmærksom på i fremsættelsestalen, været en vis samrøighed mellem portionernes antal og ikrafttrædelsestidspunktet. Ud fra denne betragtning mener jeg, at der er handlet økonomisk forsvarligt — ikke mindst på længere sigt — også i relation til kommunerne.

Jeg vil gerne sige ganske klart, at det, vi her forhandler, er et lønefterslæb opgjort til og med januar kvartal i år. Det er derfor ganske klart en sag, som man ikke ved de øvrige lønforhandlinger, der nu foregår på overenskomstområdet, kan tage til indtægt for en forøgelse af krav, man i øvrigt måtte stille. Det vil jeg gerne sige ganske klart.